برنامه‌ها روی کاغذ باقی می‌مانند؛

بافت‌های فرهنگی-تاریخی وضعیت خوبی ندارند

■ **معاون پژوهشی پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری گفت: بافت‌های فرهنگی-تاریخی در شرایط خوبی به سر نمی‌برند و با محدودیت‌های مختلفی روبه رو هستند و دولت نیز نتوانسته در حوزه نوسازی، بهسازی و بازسازی بافت‌های تاریخی اقدام کند.**

گروه گردشگری – می‌توان گفت بیشتر امور در حد طرح روی کاغذ باقی مانده است.

علیرضا انیسی (معاون پژوهشی پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری) با تاکید برآنکه در حوزه پژوهش ارتقای این حوزه مد نظر است، گفت: سعی ما بر آن است تا سه حوزه فرآیندسازی برای انجام طرح‌های پژوهشی، ارتقای اعضای هیات علمی، بهره‌برداری از نتایج و دست آوردهای طرح‌های پژوهشی در وضعیت موجود را بهبود بخشیم.

به گفته او، هرچند تاکنون کارهای انجام شده قابل قبول است اما دو رویکرد مد نظر قرار دارد: نخست درصدد کاربردی‌سازی طرح‌های پژوهشی هستیم و در ادامه سعی ما بر آن خواهد بود که نیازهای وزارتخانه میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی را فراهم کنیم.

دانشیار و عضو هیأت علمی پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری خاطرنشان ساخت: نیازمند پژوهش‌های کاربردی برای بهبود کیفیت کار در حوزه‌های مختلف میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی هستیم؛ هرچند برنامه ریزی برای انجام پژوهش در تمام این موارد مقطعی است و بر اساس شرایط موجود اولویت‌ها مشخص می‌شود در این میان میراث‌فرهنگی و بعد از آن گردشگری و سپس صنایع دستی در اولویت قرار دارد.

او ادامه داد: نیازمند یک برنامه مدون هستیم تا اولویت‌ها را بشناسیم. نباید فراموش کرد که پژوهشگاه میراث و گردشگری همیشه از کمبود بودجه رنج می‌برد و هیچگاه بودجه کافی نداشت اما اگر بتوانیم مشارکت وزارتخانه میراث را داشته باشیم و طرح‌های با کیفیت بهتر ارائه کنیم، خواهیم توانست از اداره برنامه و بودجه اعتبار دریافت کنیم و درحوزه‌های مختلف مرمت و حفاظت پیشتر بیشتری داشته باشیم. همواره در حوزه علوم انسانی و هنر با کمبود بودجه روبه رو بوده‌ایم و هستیم چراکه اولویت دولت با بخش فرهنگ نیست. سعی ما برآن است که با توجه به اعتبار موجود بتوانیم اولویت‌بندی کنیم و در اسرع وقت پژوهش‌های لازم انجام شود.

انیسی درخصوص روی کار آمدن دولت جدید و تغییرات احتمالی که پژوهشگاه میراث و گردشگری با آن روبه رو خواهد شد، گفت: پژوهشگاه میراث و گردشگری یک نهاد علمی است و با تغییر دولت کاری ندارد. اگر هم تغییری ایجاد شود، ما از ظرفیت پژوهشی خود استفاده می‌کنیم. تغییرات احتمالی در حوزه میراث و گردشگری نیز به وزیر آینده وزارتخانه میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی بستگی دارد. اینکه اولویت دولت در حوزه پژوهش چیست و چگونه عمل خواهد کرد.

عضو هیأت علمی پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری در پاسخ به سئوالی مبنی برآنکه آیا پژوهش از اولویت‌های دولت دوازدهم بوده‌است یا خیر گفت: در شرایط نرمان به سر نمی‌بریم. در شرایط جنگ اقتصادی هستیم و با کرونا دست و پنجه نرم می‌کنیم. دولت با محدودیت‌های مالی جدی روبه روست. درحد توانمان کار کردیم و بودجه دریافت کردیم البته همیشه ناکافی بود. البته سعی ما برآن است تا با دانشگاه‌های مرجع تفاهم‌نامه همکاری امضا کنیم. هرچند در گذشته تفاهم‌نامه‌هایی با دانشگاه‌های مختلف منعقد شده است اما بیشتر این تفاهم‌نامه‌ها به نتیجه نرسیده‌اند.

انیسی که پیش از این رییس پژوهشکده ابنیه و بافت‌های فرهنگی-تاریخی بوده، در ارزیابی خود از این بخش گفت: بافت‌های فرهنگی-تاریخی در شرایط خوبی به سر نمی‌برند و با محدودیت‌های مختلفی روبه رو هستند و دولت نیز نتوانسته در حوزه نوسازی، بهسازی و بازسازی بافت‌های تاریخی اقدام کند. بیشتر امور در حد طرح روی کاغذ باقی مانده. حوزه میراث‌فرهنگی تکالیف حاکمیتی دارد که تقریبا در این حوزه موفق بوده اما در حوزه اجرایی به دلیل کمبود بودجه نتوانسته کار جدی پیش ببرد.

او درخصوص برقراری تعامل بین بخش‌های مختلف میراث فرهنگی و دستگاه‌های مجری گفت: تعامل دو بخش دارد. تعامل فکری و تعامل اجرایی. تعامل اجرایی به سیاست‌های هماهنگی در سطح دولت بازمی‌گردد. از آنجایی که هنوز نتوانسته‌ایم وارد یک سیستم و راهکار برای حل مسائل میان دستگاهی شویم نتوانسته‌ایم به این تعامل دست یابیم. همه دستگاه‌ها از منظر خود به موضوع نگاه می‌کنند و از آنجایی که گفتگو کمتر صورت می‌گیرد همیشه با مشکل برخورد می‌کنیم. البته به لحاظ نظری مشکلی در میان دستگاه‌ها وجود ندارد اما در اجرا به مشکل می‌خوریم. چراکه محور و ملاک سلیقه افراد است.

معاون پژوهشی پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری همچنین از برگزاری اولین همایش ملی حفاظت و مدیریت میراث شهری خبر داد و گفت: این همایش اسفند ماه سال جاری با حضور اساتید دانشگاه و کارشناسان امر برگزار خواهد شد.

مصالح بومی استاندارد سازی می‌شود

مدیرکل دفتر حفظ و احیای بناها، بافت‌ها و محوطه‌های تاریخی از استانداردسازی مصالح بومی خبر داد.سید هادی احمدی روئینی یان کرد: استانداردسازی مصالح بومی بر اساس فعالیتی چندجانبه توسط وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی در حال پیگیری است.مدیرکل دفتر حفظ و احیای بناها، بافت‌ها و محوطه‌های تاریخی افزود: با توجه به اینکه اوج مهندسی و هنر را در استفاده از برخی مصالح نظیر خشت و سنگ در تاریخ داشتیم باید از این دانش گذشتگان استفاده بیشتری شود.

او گفت: علم نظام‌مهندسی ساختمان کشور یک علم وارداتی است و بدون توجه به مصالح بومی، مصالحی مانند بتن، آهن و مصالح وارداتی را مبنای کار گرفته است.

احمدی روئینی اضافه کرد: بر این اساس وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی بر اساس رسالتی که داشته به دنبال این بود که استفاده از مصالح را استانداردسازی کند.او گفت: برای تحقق موضوع استانداردسازی مصالح به استناد قانونی که‌سال۱۳۹۸ درمجلس‌شورای اسلامی تصویب شد، ایجاد نظام فنی اجرایی مرمت که نظامی مستقل از نظام‌مهندسی ساختمان کشور است با همکاری دانشگاه شهید بهشتی آغاز شد و این مهم تا پایان امسال به مرحله تصویب می‌رسد.مدیرکل دفتر حفظ و احیای بناها، بافت‌ها و محوطه‌های تاریخی افزود: برای استانداردسازی مصالح نیز قراردادی با مرکز تحقیقات ساختمان بسته شده که مصالح سنتی را استانداردسازی و مشخصات فنی مورد انتظار را اعلام کنند و این کار نیز در مراحل پایانی قرار دارد.

دولت با محدودیت‌های مالی جدی روبه روست. درحد توانمان کار کردیم و بودجه دریافت کردیم البته همیشه ناکافی بود. البته سعی ما برآن است تا با دانشگاه‌های مرجع تفاهم‌نامه همکاری امضا کنیم. هرچند در گذشته تفاهم‌نامه‌هایی با دانشگاه‌های مختلف منعقد شده است اما بیشتر این تفاهم‌نامه‌ها به نتیجه نرسیده‌اند.

فرودگاه بین المللی داکسینگ پکن، بزرگ ترین فرودگاه جهان

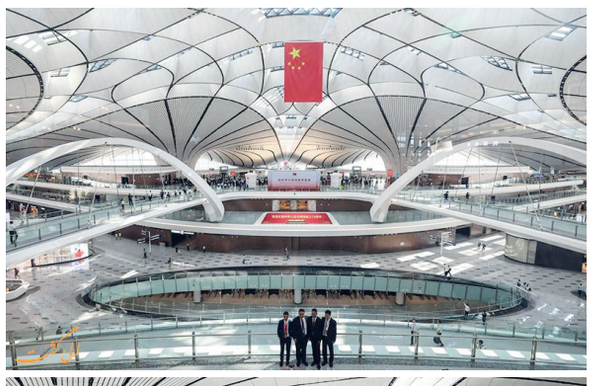

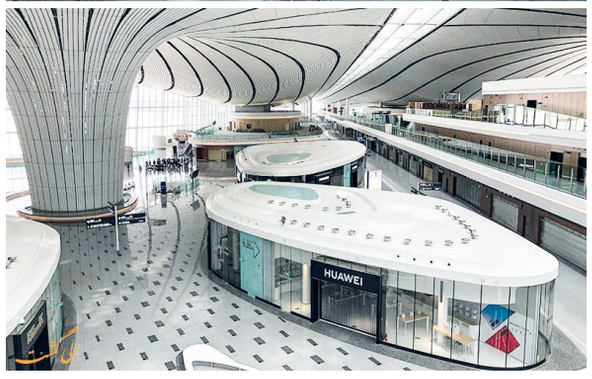

گروه گردشگری – فرودگاه بین المللی داکسینگ پکن (Beijing Daxing International Airport)مجتمع فرودگاهی بسیار بزرگی است که در حومه این شهر ساخته شده و مصادف با بزرگداشت هفتادمین سالگرد تاسیس جمهوری خلق چین، پیش افتتاح شد. در این گزارش از ابتدای ساخت و چگونگی به وجود آمدن فلسفه این فرودگاه مورد نقد و بررسی قرار گرفته است.

واقعیت این است که صفتِ ترین دادن به چیزی در این جهان بزرگ و پهناور، کمی سخت است اما به جرات این فرودگاه تا به حال بزرگ ترین مجتمع پروازی جهان است که افتتاح شده است بنابراین، اگر قصد دارید تا در آینده با خرید بلیط هواپیما پکن به این شهر سفر کنید و در این فرودگاه به مقصد خود برسید؛ بد نیست که تا به انتها با الی گشت همراه باشید تا این فرودگاه را کامل به اتفاق هم بشناسیم.

درباره افتتاحیه فرودگاه دکسینگ‌پکن

فرودگاه‌بین‌المللی داکسینگ‌پکن تامدت‌ها به‌عنوان بزرگ‌ترین فرودگاه جهان فعالیت خواهد کرد و اینطور که معلوم است، قرار نیست فرودگاه دیگری جای آن را بگیرد. دکسینگ در حضور رئیس جمهور چین، آقای شی جین پینگ با ادای جمله ی: من گشایش فرودگاه بین المللی داکسینگ پکن را اعلام می کنم؛ افتتاح شد. این فرودگاه همان روز شاهد اولین پرواز خودباهواپیمایی معروف چینی هایعنی چاینا ساترن ایرلاینز بود. این ایرلاین چینی یکی از شرکت های هواپیمایی است که در این فرودگاه قطب اصلی پروازی دارد. هواپیمایی که این پرواز با آن انجام شد، ایرباس A۳۸۰است که لقب بزرگ ترین هواپیمای مسافربری جهان را نیز بر دوش می کشد.

با فرودگاه داکسینگ پکن آشناشوید

شاید باورتان نشود اما برای ساخت این فرودگاه چهار بانده، دولت چین در حدود ۱۱.۵ میلیارد دلار خرج کرده است و حداکثر ۴۰ هزار کارگر روزانه در این فرودگاه برای ساخت و آماده سازی آن فعالیت می کرده اند. یکی از ترمینال های فرودگاه بین المللی داکسینگ پکن آن قدر بزرگ است که می گویند به اندازه ی ۹۷ زمین فوتبال در کنار هم است! شخصی که این فرودگاه را طراحی کرده، مهندس معروف زاها حدید است و با همکاری شریک خود که یک فرد چینی است؛ معماری متفاوت و بسیار زیبا را بر روی این فرودگاه پیاده کرده است. یکی از تفاوت های ویژه ای که این فرودگاه با دیگر مجتمع های پروازی جهان دارد این است که قرار است نیروهای انسانی کمی در انجام امور آن دخیل باشند و در عوض، کارهایی همچون؛اطلاع رسانی اخبار فرودگاه و یااخبار مرتبط با پروازها و یا فرودگاه را به مراجعین توسط ربات های هوشمند بسپارند. طراحی سقف این فرودگاه به این صورت است که در آن ۸ هزار پنجره ی سقفی وجود دارد که همین امر به واسطه ی تابش نور خورشید باعث درخشندگی آن شده است.فرودگاه دکسینگ را به عنوان فرودگاهی برای آینده هم می شناسند که البته با امکاناتی که در آن تعبیه شده، این صفت عجیب هم نیست. طراحی این فرودگاه به گونه ای است که مسافرین و مراجعین از هر سمتی که به آن وارد شوند، با پیمودن مسیری بسیار کمتر از دیگر فرودگاه های بزرگ به مرکز می رسند و دلیل آن هم شکل پنج پر سالن که به ستاره ی دریایی معروف شده؛ می باشد. مسئولین این فرودگاه این وعده را داده اند که با احتساب زمان بازرسی و کارهای فرودگاهی، مدت زمانی که مسافران از دورترین نقطه ی این فرودگاه تا دیگر قسمت های فرودگاه دکسینگ بپیمایند، تنها ۸ دقیقه طول بکشد. در این فرودگاه برای ارتباط با مسافران و مراجعان، تمامی اقدامات مختلف از نمایشگرها قابل دیدن هستند. در ضمن، در روز افتتاحیه ی فرودگاه؛ چهره ی همه ی اشخاصی که در این فرودگاه حضور پیدا کرده بودند به صورت خودکار اسکن شده بوده است. یکی از بخش های بسیار جالبی که متعلق به مجموعه ی این فرودگاه است، قسمتی به نام باغ چینی است که در قسمت اجتماعات بین المللی این فرودگاه قرار گرفته. در این محوطه با الهام از افسانه ها و سنت های چینی، قسمتی آرامش بخش درست کرده اند که دورتادور آن یک دریاچه قرار گرفته که ماهی های کپور در آن شنا می کنند.

چشم اندازهایی درباره فرودگاه بین المللی داکسینگ پکن

اولین هدف از ساخت فرودگاه داکسینگ، جا به جایی سالانه ۲ میلیون تن بار و از همه مهم تر، به صورت میانگین سالانه ۷۲ میلیون نفر مسافر است. این برنامه برای ۶ سال آینده یعنی سال ۲۰۲۵ تدوین شده است. البته تا آن زمان، قرار است که تعداد باندهای فرودگاه از ۴ عدد به ۷ باند برسد که با این اوصاف پیش بینی می شود که ظرفیت های این فرودگاه در جا به جایی بار به ۴ میلیون تن و در جا به جایی مسافر به ۱۰۰ میلیون مسافر برسد. از آن جایی که پکن یکی از شهرهای پر رفت و آمد چین محسوب می شود، این مسئله که نیاز بود تا در این شهر یک فرودگاه بسیار بزرگ با دسترسی های بیشتر و پیشرفته تر ایجاد گردد؛ از مدت ها قبل احساس می شد. در ضمن؛ فرودگاه پکن که یکی از بزرگ ترین مجتمع های صنعت هوانوردی جهان است، آن قدر ظرفیتش تکمیل شده که دیگر امکان اضافه کردن یک پرواز جدید به آن به هیچ عنوان وجود ندارد. این فرودگاه برای سال های متمادی است که در رده های بالای جدول پر رفت و آمدترین فرودگاه های جهان ایستاده است و از این رو ساخت یک فرودگاه بزرگ تر و با ظرفیت بیشتر به شدت در آن احساس می شد. غرفه های فروشگاهی فرودگاه داکسینگ البته این فرودگاه خالی از نقص هم نیست! یکی از انتقادهایی که به فرودگاه بین المللی داکسینگ پکن وارد شده این است که بر اساس جانمایی این فرودگاه در قسمت جنوبی پکن، رسیدن به این فرودگاه ممکن است زمان زیادی را بگیرد. پکن یکی از شهرهایی است که ترافیک بسیار مشهوری دارد که اتفاقا در قسمت جنوبی این شهر، سنگین تر هم می شود. البته لازم به ذکر است که این جانمایی، بی اساس نبوده است. این فرودگاه به این خاطر در جنوب پکن ساخته شده تا بتواند منطقه ی پرواز ممنوع پکن را دور بزند و در نتیجه بتواند مسیرها و حریم های پروازی زیادتری را داشته باشد. با این حال این که این فرودگاه با مراکز مهم شهر مثل میدان تیان آن من چین فاصله ی زیادی دارد که خود مسئله ی مهمی از لحاظ دسترسی است. در عوض از آن جایی که در بیشتر نقاط پکن اقامتگاه های مختلفی ایجاد شده، شما می توانید با استفاده از امکان رزرو هتل در پکن آن هم به صورت آنلاین از طریق وب سایت الی گشت به راحتی در نزدیکی این فرودگاه و یا هر جای دیگر پکن هتل رزرو کنید.

راه های دسترسی به فرودگاه بین المللی داکسینگ پکن

برای رفتن به فرودگاه داکسینگ، مسیرهای فراوانی پیش روی شماست که همه هم از طریق مترو، تاکسی و اتوبوس امکان پذیر است. مسئولین طراح این فرودگاه در نظر گرفته اند تا قرار است که قطارهای اکسپرسی را برای این فرودگاه در نظر بگیرند که در کمتر از ۲۰ دقیقه مسافران را به شهر و یا بالعکس به فرودگاه برساند. این قطارها، ۱۶۰ کیلومتر بر ساعت سرعت دارند. تمامی وسایل نقلیه ای که برای این فرودگاه در نظر گرفته شده اند قرار است که همه ی آن ها در زیر ترمینال توقف کنند. ضمن این که قرار است حداقل و حداکثر دسترسی ها در پکن برای رسیدن به این فرودگاه ایجاد شود. بنابراین اگر خرید بلیط هواپیما شما به مقصد پکن است، این جوانب را حتما در نظر بگیرید.

احتمال رفتن ونیز به فهرست میراث در معرض خطر

گروه گردشگری –یونسکو اعلام کرد اگر مقصد کشتی‌های تفریحی به بندر دیگری تغییر پیدا نکند، مرکز تاریخی ونیز در معرض خطر قرار می‌گیرد.

یونسکو اعلام کرد اگر «ونیز» برای کشتی‌های تفریحی که در بندر این شهر لنگر می‌اندازند ممنوعیت دائمی وضع نکند احتمال قرار دادن این شهر در فهرست میراث جهانی در معرض خطر را مورد بررسی قرار خواهد داد.

یونسکو خبر داد این مسئله را در جلسه‌های جامعی که ماه جولای برگزار می‌شوند مورد بررسی قرار خواهد داد و اگر با قرار گرفتن «ونیز» در این فهرست موافقت شود، یونسکو می‌تواند از فوریه آینده خواستار اقدام فوری دولت ایتالیا برای این شهر شود.

در حال حاضر کانال «جودکا» (Giudecca) تنها راه ورود کشتی‌ها به ونیز است.

یونسکو اعلام کرد: «دستیابی به یک راه حل بلندمدت بسیار ضروری است؛ راه حلی که بتواند از دسترسی کامل کشتی‌ها به شهر جلوگیری کند و آن‌ها را به بندر دیگری در این منطقه سوق دهد.»

وزیر فرهنگ ایتالیا نیز بیان کرد: «قرار دادن ونیز در فهرست میراث جهانی در معرض خطر می‌تواند یک مشکل جدی برای کشورمان تلقی شود و اکنون دیگر مهلت‌مان رو به اتمام است. با قانون اخیری که برای موضوع کشتی‌ها به اجرا درآمده است قدم مهمی در این راستا برداشته‌ایم اما ما باید اقدامات بیشتری انجام دهیم و فورا عبور کشتی‌های بزرگ را از کانال «جودکا» ممنوع کنیم.»
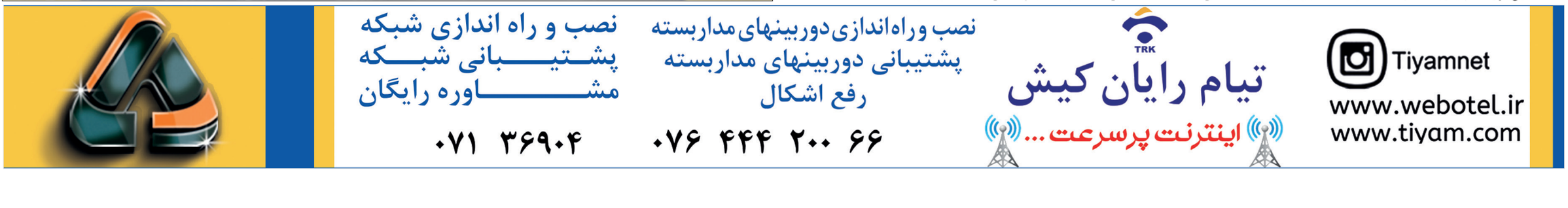
اخیرا چهره‌های شناخته‌شده دنیای هنر همچون «تیلدا سوئینتون» با امضای نامه‌ای خواستار اقدام فوری «رم» برای حفاظت از ونیز شده‌اند.